

Ἐκεῖ εἰσέτι μυστήριον τελεῖται· ἐκεῖθεν ἐξέρχονται κήρυκες, προφῆται, ἀπόστολοι οὐχὶ πλέον τοῦ Εὐαγγελίου μόνου. . . . Κλίνειτε τὸ γόνυ, δευθῆτε τὰς εὐχὰς τῶν πατέρων ἐκείνων, χαίρετέ· ἵσατε τὴν ἀνατολὴν τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν θρόνον ἐκείνον ἀνέβη καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱερουσαλὴμ Β', οὗτινος τὴν βιογραφίαν ἐδώρησεν εἰς τοὺς ἀδελτέρους ἡμᾶς ὁ κύριος Κ. Σάθας.

Μετ' ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀναγγέλλομεν τὸ νέον τοῦτο πόνημα τοῦ ἀκαμάτου συγγραφέως τῆς Τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος καὶ τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀξιολόγων συγγραμμάτων. Ἄν ἦνε ἀληθὲς ὅτι τὸ παρελθὸν εἶνε ἱχνογραφία τοῦ μέλλοντος, ὅτι τὸ δένδρον οὗτινος αἱ ῥίζαι ἀπλοῦνται εἰς τὸ παρελθὸν, ἀναθάλλει γιγαντιαῖον εἰς τὸ μέλλον, — ἡ βιογραφία αὕτη, τὸ βιβλίον τοῦτο μέγαλην ἔχει ἀποσταλὴν· βλέπομεν ἐν αὐτῷ ζητήματα ἀναγεννώμενα παραδόξως πως σήμερον μετὰ αἰώνων τριῶν κατασίγησιν. Ὅποια ἄρα γε θὰ ἦναι ἡ λύσις αὐτῶν; θὰ ἀναφανῇ καὶ ἄλλος Ἱερουσαλὴμ Β', ποιμενάρχης ἀγαθὸς καὶ σώφρων τοῦ γένους προστάτης;

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἄξιον μελέτης πολλῆς. Εὐτυχὴς ὁ κύριος Σάθας γενόμενος οὕτω χρήσιμος, εὐτυχέστεροι δὲ οἱ γενόμενοι χρήσιμοι αὐτῷ.

Μετ' ἐθνικῆς φιλοτιμίας καταπαύομεν.
Ω. Κ.

ΠΟΙΗΑΙΑ.

ΠΡΟΠΟΣΙΣ.

(Ἐξεφωνήθη εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μελῶν τοῦ Φιλ. Συλλόγου «Παρνασσοῦ» ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ.)

Συγκρούσωμεν τὰ κύπελλα! Ἀγάλλεσθ' εὐθυμεῖτε, τὴν κόμην σας ἀφῆσατε ἢ αὖρα νὰ σκορπίζη!

Ὁ νοῦς νομίζετε πετᾷ, τὸ πᾶν ζωογονεῖται. . . Συγκρούσωμεν τὰ κύπελλα! Τίς τώρα δὲν ἐλπίζει;

Τίς δὲν ἐλπίζει; Χθὲς ἡμῖς ὑπὸ τὸ φῶς λαμπτήρων, δειλοὶ διὰ τὴν τόλμην μας, πλὴν δι' αὐτὸ γενναῖοι, τὴν φλόγα πόθων ἔχοντες ἐντὸς ἡμῶν ἀπείρων, καὶ δι' αὐτὸ ἴσως πτωχοὶ περὶ τὰς πράξεις νέοι,

μετροῦντες βῆμα ἕκαστον μετὰ παλμῶν καρδίας, καὶ δι' ἐκάστην λέξιν μας μορφὴν ἐρυθριῶσαν ὑπ' ἐνδομόχου ταραχῆς δεικνύοντες, μυρίας ἐλπίδας ἀνεπλάττομεν λαλοῦντες πόθων γλῶσσαν.

Τὰ χεῖλη μας ἐπρόφερον ἐν σύνθημα καὶ μόνον, πλὴν μέγα «Ἀναμόρφωσις πρὸς τὰ γενναῖα τάς τας» κ' εἰς τὴν φωνὴν μας ἡ φωνὴ ἀπῆντα τῶν αἰώνων ὑπόκωφος, ὡς ῥογχασμὸς κυμάτων τῆς θαλάσσης.

Τοιαύτην ἤκουσαν φωνὴν μακρόθεν ἐρχομένην οἱ ἐνδοξοὶ πατέρες μας, τὰ τέκνα τοῦ ἀγῶνος, κ' ἐξύπνισαν τὴν προσφιλεῖ πατρίδα κοιμωμένην, Ἐγέρθητι, εἶναι καιρὸς! τῇ εἶπον ὁμοφώνως,

κ' ἐπέταξαν εἰς κορυφὰς ὀρέων ἀποτόμων, ὅπου βορρᾶς ἐσύριζε τὰ στήθη των εὐρύνων, ὅπου νεφέλαι μελαναὶ ἐνέπνεον τὸν ῥόμον καὶ ἐθολοῦτ' ὁ ὀφθαλμὸς ἀδύσσοις διακρίνων.

Ἦν ἡ φορικιώτης καταιγὶς πολυετοῦς δουλείας! Μακρόθεν ἀνταπήντησε καὶ ἤδη εἶχε φθάσει τὸ πῦρ ἐγκλείουσα ἐκεῖ, ἐπὶ τὰς ἀκρωτείας. Θανάτου κράτος φαίνεται, τὸν κόσμον συνταράσσει.

Με ταύτην συνηντήθησαν ὡς μετὰ πόθων πόθοι, ὅσοι μακρῶς ἤκουσαν τῶν στέρνων τῆς τὸν πόνον· συνεταυτίσθησαν ἐκεῖ καὶ τοὺς ἐνεκολπώθη, ὡς κεραυνοὺς, ἡ θύελλα τῶν θλιβερῶν αἰώνων.

Καὶ εἶτα; τὸ γνωρίζετε· ἡ λαίλαψ διεβράγη! Μετὰ χειμάρρων πάττον, μετὰ τὴν τρικυμίαν, Ἐλευθερίας ζέφυρος τὸ ἔαρ συνεπάγει καὶ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς διώκει τὴν σκοτίαν.

— Εἰς τῶν μεγάλων ἰδεῶν τὴν σύλληψιν φωνή τις μυστηριώδης πάντοτε λαλοῦσα ἐνθαρρύνει· τοῦ παρελθόντος ἡ ἡχώ, τοῦ μέλλοντος προφῆτις καθοδηγεῖ καὶ τῆς ψυχῆς τὰ ὅρια εὐρύνει. —

Τοιαύτη κ' εἰς ἡμᾶς φωνὴ ἠκοόσθη ἀπαντῶσα, ἀλλὰ θυέλλης μήνυμα δὲν ἦ· οὐ· ἡπατήθη. Δὲν ἦτο μυκηθμὸς βαρὺς, αἰώνων δοῦλων γλῶσσα. Ἦ φαντασία μ' ὤθησεν εἰς ἄλλα — ἐπλανήθην.

Ἦτο προάγγελος αὐγῆς, ὡς ἄστρο χελιδόνων· ἀντὶ συμπτύκνων νεφελῶν, ἰδέτε, ἐπεφάνη ὁ ἥλιος τὰς κορυφὰς τοῦ Παρνασσοῦ χρυσόνων, μαρμαίρουσα τῆς μάρτυρος Ἑλλάδος γῆς στεφάνη.

Ἦτο καιρὸς! μετὰ πληγὰς τοσαύτας καὶ ὀδύνας, ἡ τάλαινα αὕτη Πατρίς, ἥτις κρῆνυσα κλίνει,

δὲν θεραπεύεται ἀπλῶς μὲ δόφνας καὶ μυροίνας,
σκληρὰ κατέστη δι' αὐτὴν τοιαύτη δόξης κλίνη.

Ω! θὰ τὴν σώσῃ ἡ θαλπωρὴ τ' ἰλίου. . . Ἀνατέλλει.
Ἀνοίξατε, ἀνοίξατε τὰς πύλας νὰ εἰσδύσῃ
ἀκτὶς θωπεύουσ' ἀπαλῶς τῆς ἀσθενοῦς τὰ μέλη
καὶ αὖρα ὁροσερὰς αὐγῆς νὰ τὴν ζωογονήσῃ.

Συγκρούσωμεν τὰ κύπελλα! Ἀγάλλεσθ' εὐθυμεῖτε
τὴν κόμην σας ἀφήσατε ἡ οὖρα νὰ σκορπίζῃ.
Ὁ νοῦς νομίζεται πετᾶ μυστήριον τελεῖται.
Συγκρούσωμεν τὰ κύπελλα! τίς πλέον δὲν ἐλπίζει;

17 Μαΐου 1870

Ἐν ἀγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Ῥέντῃ.

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΔΕΝ ΗΓΑΠΗΣΕΣ.

Δὲν ἠγάπησες. Εἶχες νομίσει,
ἀλλ' ἀγάπῃ δὲν ἦτο ἐκείνη
ὅ,τι φεύγει, παρέρχεται, φθίνει
δὲν εἶν' ἔρως δὲν εἶναι ποτέ.

Δὲν ἠγάπησες. Ἦτο ἀπάτη,
ἦτο ὄνειρος, πλάνη, ἰδέα,
φαντασίας εἰκὼν στιγμιαία
ὄχι πόνοι, οὐδὲν φρικτὰ.

Δὲν ἠγάπησες. Ὡ! θ' ἀγαπήσῃ
ἡ θερμὴ σου — πιστεύω — καρδία
καὶ θὰ ἴδῃς ἂν ἦνε μαγεία
ἡ ἀγάπῃ καὶ ἄνθη καὶ φῶς.

Δὲν ἠγάπησες. Ὅχι, φιλεῖται
οὐ παιδρὰ, ἐρασμία ἐγγέλας,
ἀλλ' ἐγείρει ὁ ἔρως θυέλλας
καὶ τοῦ Μώμου δὲν εἶν' ἀδελφός.

Δὲν ἠγάπησες. Ὡ! ἂν ἠγάπας
ἡ μορφὴ σου θὰ ἦν ὠχροτέρα
καὶ θὰ εἶχες τοῦ ἔρωτος γέρα
χεῖλος τρέμον καὶ ὄμμα ὑγρόν.

Δὲν ἠγάπησες. Ὅταν προβαίνει
εἰς τὸν ἑναστρὸν θόλον ἡ Φοῖβη
ὁ γλυκὺς ὀφθαλμός σου δὲν λείπει
δάκρυ τρέμον, θερμὸν, θαλερόν.

Δὲν ἠγάπησες. Ἐστὶ δὲν εἶδες
πανταχοῦ ἀρμονίαν καὶ κάλλος,
δὲν σὲ τέρπει ἀκόμη μέγας
ἡ κογχίλη, τὸ αἶθος, τὸ πᾶν.

Δὲν ἠγάπησες. Πόθοι κ' ἐλπίδες,
ἐν πανόραμα φρούδων ἀνείρων,
εἰς παλμὸς παλμὸν ἄλλον ἐγείρω,
ἀγωνία — ἰδοὺ τὰ γαπᾶν.

Δὲν ἠγάπησες. Μάτην εἰς ψεύδη
τὰ παρθένα σου χεῖλη μολύνεις
δὲν πιστεύω, ἀφ' οὗ δὲν τροπύνεις
παρεῖας ἐκ δακρύων νωπὰς.

Δὲν ἠγάπησες. Πλὴν ἂν καθεύδῃ
ναρκωμέν' ἡ καρδία σου τώρα,
θὰ προδῇ καὶ εὐφρόσυτος ὦρα
ἵνα σ' εἶπω «Ποῦ ἀγαπᾶς.»

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΠΑΝΝΑΙΣΙΑ.

Ἑταιρίαι καὶ Σύλλογοι. — Τῇ πρωτοβου-
λίᾳ τοῦ Καθηγητοῦ Κυρ. Γ. Ν. Ζαβιτσάνου καὶ
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων
θέλει συνέλθει ἐν Ἀθήναις τῇ 10 8ορίου ἐνε-
στῶτος ἔτους *σύνοδος τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀ-
νατολῇ φαρμακείων*, ἐν ᾗ θέλουσι προσκληθῇ
νὰ λάβωσι μέρος καὶ οἱ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπι-
στημίου καθηγηταὶ τῶν φυσικῶν καὶ φυσικοῖ-
στορικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἥς σκοπὸς ἔσται ἡ
ἀπὸ κοινοῦ ἐξέτασις ἀντικειμένων ἀφορώντων
τὴν ἐγγύωριον φαρμακευτικὴν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ
βελτίῳ προαγωγὴν τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλ-
ματος. Πρὸς ἀνάπτυξιν δὲ τῶν σχετικῶν τῇ
ἐπιστήμῃ ζητημάτων ὁρισθήσονται πέντε συνε-
δριάσεις.

— Τὴν 26/7 Ἰουνίου ἤρξαντο ἐν Βιέννῃ
τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ 10^η *συνέλευσις τῶν
Γερμανῶν παιδαγωγῶν καὶ διδασκάλων*. Κατὰ τὴν
πρώτην συνεδρίαν τῆς συνελεύσεως
ταύτης παρῆσαν ἑξακισχίλιοι διδάσκαλοι καὶ
παιδαγωγοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

— Τὴν 14 Ἰουνίου συνεκροτήθη ἐν τῷ Ἐ-
θνικῷ Πανεπιστημίῳ ἡ ἀ. ἐτησία γενικὴ συνέ-
λευσις τῶν μελῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑται-
ρίας. Κατὰ ταύτην τὸ διεθὲν συμβούλιον ἔ-
δωκε λόγον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεων
τοῦ διὰ τοῦ προέδρου Κ. Φιλίππου Ἰωάννου,
καὶ τοῦ γραμματέως Κ. Σ. Α. Κουμανοῦδη, μεθ'
ὃ ἐξελέχθησαν τρεῖς λογισταὶ πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν
τῆς Ἑταιρίας λογαριασμῶν.